

**R. P. Ferdinandi De Castro Palao, Legionensis Soc. Iesv,
Sacræ Theologiæ Professoris, Et sanctæ Inquisitionis
Qualificatoris & Consultoris; Operis Moralis, De Virtvtibvs,
Et Vitiis Contrariis, In ...**

Continet Tractatvm Serie Vigesimvm-Octavvm De Matrimoniis, &
Sponsalibus, cum Indicibus necessariis

**Castro Palao, Fernando de
Lugduni, 1669**

Qualiter vxor arrhas vel sponsalitiam largitatem obtinens distribuere
possit. §. 9.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76659](#)

*ff. de legat. 1. leg. apud Ausidium 20. ff. de optione legata. leg. 25.
tit. 9. part. 6. & tradit alii relatis Sanch. lib. 6. disp. 22. n. 1. Guiteri. cap. 19. n. 1. Excipe nisi electio ob aliquam causam fuerit suo effectu destituta, quia eo casu reputatur ac si facta non esset, argum. capit. non praefat. De regul. iuris in 6. & leg. si aut nullam. Cod. de legitim. Harelib. leg. 4. §. condemnationum ff. de sententi. Et re iudic. & tradit Sanch. & Gutieri. supra. Quod si intra illos 20. dies vxor, vel eius heredes non elegant purgare moram non possunt, quia est terminus a lege constitutus qua ipso iure transiret potestare eligendi marito, vel eius heredibus, quo causa mora purgatio non admittitur, ne tertio praeciduum fiat. arg. 1. ff. is cui ff. delegar. 2. & tradit Sanch. & Gutieri. locis alleg. Neque probo sententiam Gutieri. n. 52. restraining praedictam doctrinam, ne procedat spectato iure canonico, ex cuius aquitate afferit moram purgari posse quiescens ius alterius non est factum determinus & res est integra per ea qua tradit de iuram. 3. par. capi. 17. & numero 5. Non inquam probo, quia in praesenti casu haec locum habere non possunt; siquidem ex purgatione mora detersus redditur ius concessum marito cuique heredibus, priuarent enim potestate eligendi in ipsos translata.*

§. IX.

Qualiter vxor arthas vel sponsalitiam largitatem obtinetis distribuere possit.

1. Si alteri non nubis potest æquè de arrhis, & sponsalitiam largitate, ac de aliis propriis bonis.
2. Si ad secundas nuptias transire negat communis sententia pople illius, ac de propriis bonis disponere.
3. Probabilis est oppositum.
4. Secus dicendum de sponsalitiam largitate.
5. Satisfit oppositus fundam.

1. **E**quidem si alteri non nubis potest æquè de arrhis & sponsalitiam largitatem disponere ac de reliquo suis bonis, quia verè bona illius sunt, neque per viam legem communis dispositio specialiter restrita. Nam esto in leg. 1. tit. 2. de las arrhis, lib. 3. Fori statutum fit mulierem habentem filios solum de quarta parte arrbarum disponere posse, & reliquo filii referuntur, cum praedicta leges fori non obligent, nisi legibus recopilationis noua approbentur, vel vnu confirmenr, neque praedicta lex fori quadam cum dispositionis modum reperiat alicubi approbat, vñlue confirmata, efficit sane obseruandam non esse, sed vxorem æquè de arrhis sponsalitiae largitate, ac de aliis bonis disponere posse, ac proinde in regno Castellarum potest cuiilibet extraneo quintam illarum partem relinquere iuxta leg. 30. Tauri, quæ hodie est 13. tit. 6. lib. compil. & in quinta, & tertia illarum parte meliorum quecumque ex descendientibus iuxta leg. 17. & 18. Tauri hodie leg. 1. & 2. tit. 6. lib. 5. compil. eti solum ascendentibus habeat, tertiā illarum partem liberè distribuere iuxta leg. 6. Tauri hodie leg. 1. tit. 18. lib. 5. compil. Arque ita docent Mol. lib. 2. de primogen. cap. 10. n. 64. Mol. Iesuita. tract. 2. disp. 43. §. de arrhis. Matien. lib. 5. recipil. tit. 2. leg. 3. Giosf. 1. Gutieri. tract. q. 18. n. 5. & lib. 3. qu. 43. n. 2. & de matr. cap. 19. à num. 43. Sanch. lib. 6. de matr. disp. 4. n. 1. vbi plures refert. Dicitur, quia arthas non conceduntur vxori titulo oneroso, sed lucratiu, quippe conceduntur in premium pudicitiae per matrimonium amittenda, & ad quam amittendam, cum obligetur matrimonio contractu, non conferunt aliquod onus subfibratione cuius dicitur titulo oneroso concedi. At de bonis concessis a marito sue donatione inter viuos, sive in testamento, nullatenus disponere liberè potest vxor transiens ad secundas nuptias, si filios habeat prioris mariti, sed necessario ea illis referuare debet, retento sibi vñfructu, ut exp̄s̄ habet leg. femin. 3. Cod. de secund. nupt. & Authent. ex testamento, Cod. de secund. tit. teneaturque inter ipsos ea æquilatera diuidere, neque potest aliquem meliorare, vt decidit Authent. lucrum, Cod. de secund. nupt. & §. venient. ambient de nuptiis, & tradit Ant. Gomez leg. 15. Tauri num. 3. Molin. Gutieri. & Sanch. loc. alleg. ergo de arrbis nequit ac de propriis bonis disponere, sed filii prioris matrimonij referuare debet. Secundò omnes Doctores conuenientem non posse vxorem transiuentem ad secundas nuptias, & filios prioris matrimonij habentem disponere de sponsalitiam largitate, sed necessario praedictis filiis referuare solo vñfructu sibi retento iuxta dictam legem feminam approbatam per leg. 2. 6. tit. 13. part. 5. At leg. 52. Tauri hodie 4. tit. 2. lib. 5. compiliat. permittit ut vxori ac-

cipienti arthas, & sponsalitiam largitatem, vt eligat quod ex illis maluerit redditu altero heredibus mariti, censet ergo praedicta lex arthas codem iure, ac sponsalitiam largitatem vxori competere.

3. Ceterum esti hac sententia communis sit probabilitatem censio affirmantem arthas, eamque dominum uxori competere sicut & reliqua alia bona propria, esto filios habent prioris matrimonij, sic docut Aluan. Valac. conf. 16. num. 6. Molin. Iesuita tract. 2. de iustit. disp. 43. §. contrarium, & facis probabilem reputat Sanch. d. disp. 41. num. 2. Moneat quia solam ea quæ a marito titulo donationis inter viuos, vel ex testamento uxori conceduantur, reficiuntur filii maritū, ut exp̄s̄ cauetur in dicta authent. hoc lucrum, Cod. secund. nupt. & dicta leg. feminina, Cod. secund. ibi: donationibus factis, vel cuiuslibet munificis largitatis premio. At antea non conceduntur donatione liberali, & munifica, que proprii donatio est. leg. 1. ff. de Donationib. sed potius quasi permutatione conceduntur, quippe conceduntur sponsa in compensationem pudicitiae nobilitatis, & dotis marito tradit, ac proinde reputatur quædam remuneratoria donatio, quæ constante matrimonio permittitur, ut latè probat Sanch. dicto lib. 6. disput. 6. per rotam. Et confirmo: arthas plerique deducuntur in pactum, ita ut concedens esti in comprehendendo voluntarius, & liber exticerit, at celebrare contractu non liberè, sed ex obligatione donas sapere namque vior ut matrimonium contrahat exigit ut arthas sibi concedi alia non contractua & sub ea conditione maritus illi arthas concedit, ergo concedit non ex liberalitate, sed ex obligatione ob consensum uxoris in matrimonium. Que antea co-titulo uxori conceduntur non referuntur filii maritū, sed de his tanquam de bonis propriis potest vxori liberè disponere, ut multis comprobat Ant. Gab. tit. 3. commun. opn. lib. 3. de secund. nupt. concl. 1. num. 40. Valac. tit. 1. conf. 16. num. 7. Mol. Iesuita tractatu 2. disp. 43. vers. 1. contrarium. Ergo arthas viro potest hoc titulo oneroso acquisitus potest multe ad secunda vota transiens disponere. Secundò dorem concepcionem a marito uxori adolescentiori, & nobiliori non tenetur vior transiens ad secundas nuptias filii prioris matrimonij referuare, sed de ea dore tanquam de propriis bonis disponere potest ut docut ipse Sanch. disp. 8. num. 2. Sed eadem est ratio de arrhis in compensationem virginitatis, nobilitatis, aut diuinituarum concessis, tametsi Sanch. disp. 4. in finit conetur differenter assignare, quam ego percipere non possum. Ego &

4. Secus vero dicendum est de sponsalitiam largitate, & de lecto individuali, & similibus, quia hanc non titulo oneroso sed lucrativo tantum conceduntur, quippe sponsalitiam largitas non in compensationem alicuius obligationis, quam subeat sponsa conceduntur marito, sed in significacionem amoris, quem erga ipsam habet, & ob eandem causam concedente conceduntur lectum, tum in signum amoris sponsa præcedens, tum ut ipsa viduatur facilius sustinere possit, atque ita docent Ayora de partit. 1. par. quaf. 15. Anton. Gomez. leg. 1. Tauri. num. 3. Matien. lib. 5. recipil. tit. 1. leg. 3. glsf. 2. num. 4. Mol. tract. 2. de iustit. disp. 43. §. contrarium. Sanch. lib. 6. disp. 4. num. 4.

5. Argumenta verè sententiae communis non videntur. Ad primum negare possumus arthas concedi in premium pudicitiae proficienda; nam ut ex ipsomet Sanch. superius diximus, præcipue in compensationem excessus nobilitatis, vel diuinituarum conceduntur, ac proinde non ex pura munificencia, sed ex obligatione, falem antidotali, quæ viuum probum, & honestum docet. Non ergo referuadis sunt filii prioris matrimonij. Admissum tamen arthas solum concedi in compensationem pudicitiae ab vxore proficienda adhuc existimo dignam, ut remuneracione non quidem post matrimonium contractum celebratum, nam ut recte ait Sanch. fratrem esse matrimonium in quo vxor pudicitiam non proficiueret, in ipso enim contractu haec obligatio continetur, bene tamen ante contractum matrimonium, tunc componeat ipsa vxor nolle suam pudicitiam in matrimonium proficiere, nisi arrhis sibi designatis, & frequenter ita contingat. Qo calo manifestum est arthas concedi non ex pura munificencia, sed ob rem maximo precio dignam. Ad secundum respondeo ex illa lege solum inferri arthas, & sponsalitiam largitatem vxori competere. Sed ac eodem, vel diverso iure non colligitur, id enim colligendum est ex causis ob quas vxori competunt, praedicta namque lex tantum attendit, ut vxor virumque retineat, ideoque potest arthas illi concedi; quare si arrhis reiecis sponsalitiam largitatem eligat filius mariti referuare debet transiens ad secundas nuptias, quia per ipsam electionem natura sponsalitiae largitatis non mutatur, sed sponsalitiae largitatem in suo esse perferuato, & similiter arrhis permitit lex vxori, ut eligat quid ex illis duabus velic retinere altero heredibus mariti redditio. Additum Molin. dicta disp. 43. §. contrarium scilicet electione sponsalitiae largitatis posse vxorem de sponsalitiae largitate disponere, sicuti de arrhis quoad quantitatem in qua valoris, qui arrhisco responderet, quia loco arrhacum successit in ea parte.

Pis